

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/1035**z dnia 29 czerwca 2022 r.****dotyczące zmiany rozporządzenia (UE) 2021/954 w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym lub zamieszkującym na terytoriach państw członkowskich w czasie pandemii COVID-19 interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID), oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dorobkiem Schengen, w szczególności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 ⁽²⁾ (kodeks graniczny Schengen), obywatele państw trzecich legalnie przebywający lub zamieszkujący w Unii oraz obywatele państw trzecich, którzy legalnie wjechali na terytorium państwa członkowskiego, mogą swobodnie przemieszczać się po terytoriach wszystkich pozostałych państw członkowskich przez okres 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.
- (2) Unijne cyfrowe zaświadczenie COVID zostało ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 ⁽³⁾, w którym określono wspólne ramy wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu lub o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19, w celu ułatwienia korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się obywateli Unii oraz członków ich rodzin w czasie pandemii COVID-19. Rozporządzeniu temu towarzyszyło rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/954 ⁽⁴⁾, które rozszerzyło ramy unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID na obywateli państw trzecich legalnie przebywających lub zamieszkujących na terytoriach państw członkowskich, którzy są uprawnieni do podróżowania do innych państw członkowskich zgodnie z prawem Unii.
- (3) Rozporządzenia (UE) 2021/953 i (UE) 2021/954 mają stracić moc w dniu 30 czerwca 2022 r. Pandemia COVID-19 trwa jednak nadal, a wystąpienie wariantów budzących obawy w dalszym ciągu może wywierać negatywny wpływ na podróże w Unii. W związku z tym okres stosowania tych rozporządzeń powinien zostać przedłużony, tak aby unijne cyfrowe zaświadczenie COVID mogło być dalej stosowane.
- (4) Okres stosowania rozporządzenia (UE) 2021/953 ma zostać przedłużony o 12 miesięcy. Ponieważ celem rozporządzenia (UE) 2021/954 jest rozszerzenie stosowania rozporządzenia (UE) 2021/953 na niektóre kategorie obywateli państw trzecich legalnie przebywających lub zamieszkujących w Unii, okres jego stosowania powinien być bezpośrednio powiązany z okresem stosowania rozporządzenia (UE) 2021/953. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2021/954.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2022 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 28 czerwca 2022 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 (Dz.U. L 211 z 15.6.2021, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/954 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym lub zamieszkującym na terytoriach państw członkowskich w czasie pandemii COVID-19 interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID), oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń (Dz.U. L 211 z 15.6.2021, s. 24).

- (5) Niniejsze rozporządzenie nie powinno być traktowane jako ułatwiające przyjmowanie ograniczeń dotyczących podróżowania w odpowiedzi na pandemię COVID-19 ani zachęcające do ich przyjmowania. Ponadto jakikolwiek wymóg weryfikacji zaświadczeń ustanowionych rozporządzeniem (UE) 2021/953 nie uzasadnia sam w sobie tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych. Odprawy na granicach wewnętrznych powinny pozostać środkiem ostatecznym, z zastrzeżeniem szczegółowych zasad określonych w kodeksie granicznym Schengen.
- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana, ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.
- (7) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁽⁵⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Aby umożliwić państwom członkowskim uznawanie, na warunkach określonych w rozporządzeniu (UE) 2021/953, zaświadczeń COVID-19 wystawianych przez Irlandię obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym lub zamieszkującym na jej terytorium w celu ułatwienia podróżowania po terytoriach państw członkowskich, Irlandia powinna wystawiać tym obywatelom państw trzecich zaświadczenia COVID-19, które spełniają wymogi ram zaufania unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID. Irlandia i pozostałe państwa członkowskie powinny uznawać na zasadzie wzajemności zaświadczenia wystawiane obywatelom państw trzecich objętym zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (8) W odniesieniu do Cypru, Bułgarii, Rumunii i Chorwacji niniejsze rozporządzenie jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.
- (9) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁶⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt C decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁷⁾.
- (10) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁸⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁹⁾.
- (11) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁹⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁰⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽¹¹⁾.

- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2021/954.
- (13) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie ułatwienie obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym lub zamieszkującym na terytoriach państw członkowskich podróżowania w czasie pandemii COVID-19 poprzez ustanowienie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń COVID-19 zawierających informacje na temat zaszczepienia, wyniku testu lub powrotu do zdrowia danej osoby w związku z COVID-19 nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (14) W celu umożliwienia szybkiego i terminowego rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, aby zapewnić ciągłość stosowania unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (15) Zgodnie z art. 42 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹²⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych i Europejską Radą Ochrony Danych, którzy wydali wspólną opinię w dniu 14 marca 2022 r. ⁽¹³⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/954 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2021 r. tak długo, jak długo stosuje się rozporządzenie (UE) 2021/953.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽¹¹⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽¹³⁾ Dotychczas nieopublikowana w *Dzienniku Urzędowym*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 czerwca 2022 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
R. METSOLA

W imieniu Rady
Przewodniczący
F. RIESTER
